

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

[Lasson, Christian]

Prindsens Modtagelse

Bestnæs.

(Af en Lumbresokning.)

Mel. Ze sku' au ha' Lyft te gifte mei san.

S Bestnæs leved dem i landlig Ro san,
paa Verdens Store dem sig ei forsto san;
dem kunde ikke sig
vift, om Fyrstelige,
sprang paa fire eller gif paa to san;
for Bisp og Præst san —
er nok belæst san —
men — seer vifnok ud som Folk er flest san.

Da derfor Prindsen paa den Tanke fandt san,
taar at see sig om paa denne Kant san,
saa man hele Hestlæs
kjøre ned til Bestnæs,
deels med Folk aa deels med Proviand san;
Hierte sprat san,
i hver en Kat san,
aa Præsten — ja han var naa reent disperat san.

Communalbestyrelsen tilhest san
reed i Epidfen med sin Sognepræst san;
blaae aa grønne Grakker,
Guttapercha - Kapper, —

u.s. u.d.

V box 29:846

hver var pyntet som han kunde best san.

Na Præsten — jo san,
dem kan tro san,

han var vakker i sin „Domino“ san.

Endelig kom Prindsen da tillands san,
fulgt af Amtmand aa sin Ordonants san,

men paa dem saae Ingen, —

Prindsen selv var Tingen:

Ingen brod sig om hans lange Svands san;

med lette Hov san

sprang han op san,

til Præsten, hvor han maatte gjore Stop san.

„Ordets Herre, at det er jeg ei san,

men Ordets Sjener her, det er nok mei san,

min Rost er bævende,

for dig lyslevende.

Du elskelige Carl jeg skuer dig san;

skjænk en Dram san,

faa mig Skam san,

ta' di flera slika Gutter fram san“.

„Mange vakke Taler har jeg hort san,

jeg selv for Tungebaandet ei er snort san,

men nu maa jeg tie,

aa kan intet sie;

jeg er rekti overmaade rovt san“;

aa det var sandt san,

for Taaren randt san

ned paa Bryttet, klar som Diamant san.

Derpaa Prindsen ifra Steen til Steen san

sprang paa egne kongelige Been san,

Almua den kopte

medens Præsten ropte:

„er 'nte Osfars Forstefodte peen san?“

aa det var sandt san,

men jeg fandt san,

Pastor'n sjol var like saa galant san.

Na alle Ting saa vilde Fyrsten see san,

aa Præsten vilde gjerne være me san,

aa han fulgte efter

lop af alle Kræfter

til han segna ner bak om et Træ san;

Ingen veit san,

hvor de er leit san,

aa følge Prindsen naar'n er for feit san.

Endelig var Frokosten servert san,

som Kansel Jervel havde arrangert san,

ikke for at bramme,

men fordi „Sjistsamme“

„Landhusholdningen“ skul' faae probert san;

aa der var Prat san, —

aa mye Mat san

var sat frem paa Kansel Jervels Fat san.

„Alt Jordist bog en Ende have maa san,“ —

aa Frokosten det havde likesaa san,

men den er temmelig,

vist uforglemmelig

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

baa' for Præst og dem, som saae derpaa san;
ja nok han Far san
Bære Kar san;
med Prindsen flere Glas han drukkit har san.

Paa Vestnæs er det stille nu igjen san,
kan hælde tusind Aar paa nyt gaaer hen san,
inden Kongesønner
Vestnæsbygden lønner
med Besøg som Fyrste aa som Ven san;
Du vet da san,
om Alt gaaer bra san,
for samme Præsten kan vi neppe ha' san.

(Efter Aftenbl.)

